

בש"פ 4564/23 - ניב ליברטי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4564/23

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקש: ניב ליברטי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 12.6.2023 שניתנה במסגרת עמ"ת 24574-06-23 ועמ"ת 26648-06-23 על ידי כבוד השופט אלעזר נחלון

בשם המבקש: עו"ד ארז בר-צבי

החלטה

לפניי בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט אלעזר נחלון) מיום 12.6.2023 בעמ"ת 24574-06-23 ובעמ"ת 26648-06-23. בהחלטה זו, התקבלו בחלקם עררו של המבקש וערר המשיבה על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים מיום 11.6.2023, ונקבע כי המעצר הלילי שהוטל על המבקש מבוטל, וכי עליו לשהות במעצר אדם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

לאחר שעיינתי בבקשה הגעתי למסקנה כי דינה להידחות. כידוע, רשות לערור לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר על ידי בית המשפט המחוזי ("ערר בגלגול שלישי") תינתן במשורה, ורק במקרים בהם הבקשה מעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים לה (רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123, 128 (1982); בש"פ 2785/19 יאיר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.4.2019)), וכן כאשר מדובר במקרים נדירים ביותר, בהם שיקולי הצדק מורים על מתן רשות ערעור (רע"פ 8192/12 עכאשה נ' מדינת ישראל, פסקאות 11-12 (20.11.2012); רע"פ 7572/12 הזייל נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (23.10.2012)). המקרה שלפניי איננו נופל לגדר החריגים הללו. משטענת המבקש לעניין היקף סמכות בית משפט

עמוד 1

מכוח סעיף 55א לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, הפכה תיאורטית בשלב זה, הבקשה אינה מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית (השוו: בש"פ 957/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (6.2.2023)). יתר על כן, בהינתן נסיבות ביצוע העבירה המיוחסת למבקש בכתב האישום (הלה נעצר כאשר ברשותו סוגי סמים שונים בכמות שאינה לצריכתו העצמית, משקל וכסף מזומן בסך 4,200 ש"ח) קשה למצוא אי-סבירות או חוסר צדק, בוודאי לא כאלה היכולים להצדיק ערר בגלגול שלישי, באיזון שערך בית המשפט קמא בהחלטתו המנומקת ובתוצאה המעשית אליה הגיע.

אשר על כן, הבקשה למתן רשות ערר נדחית.

ניתנה היום, כ"ו בסיון התשפ"ג (15.6.2023).

שׁוֹפֵט
